

PRESSUPOSTOS pàg 18
El Quart Cinturó
torna a generar
debat a la comarca

PARETS pàg 14
Pilar Piernau i Jaume Espona
reivindiquen l'Escola Pau Vila
pel seu 60è aniversari

líniavallès ^{23 anys}

3/2/2023 · Núm. 847 · liniavalles.cat

“Més que atletisme”

La Mitja Marató de Granollers, una prova històrica amb un gran arrelament a la ciutat, celebra aquest diumenge la seva 37a edició pàg 10

Foto: KH7

MOLLET pàg 11
Denuncien la desaparició
d'un menor de 15 anys
tutelat per la Generalitat

MARTORELLES pàg 15
Els treballadors veuen
insuficient la darrera
oferta d'Amazon

A FONTS pàgs 12 i 13
Cocaïna a la metròpoli:
una realitat fora del focus

HANDBOL pàg 20
Canvis estructurals
i esportius al BM Granollers

ESPAI LÍNIA pàg 9
S'estrena la primera mostra
de premsa metropolitana

Queda't tranquil a casa,
Compra a la nostra web

www.hipervalles.com

O escriu-nos a través del nostre WhatsApp

640 10 94 68

hipervallès

Moda

Papereria

Jardineria

Eines

Llar

Etc...

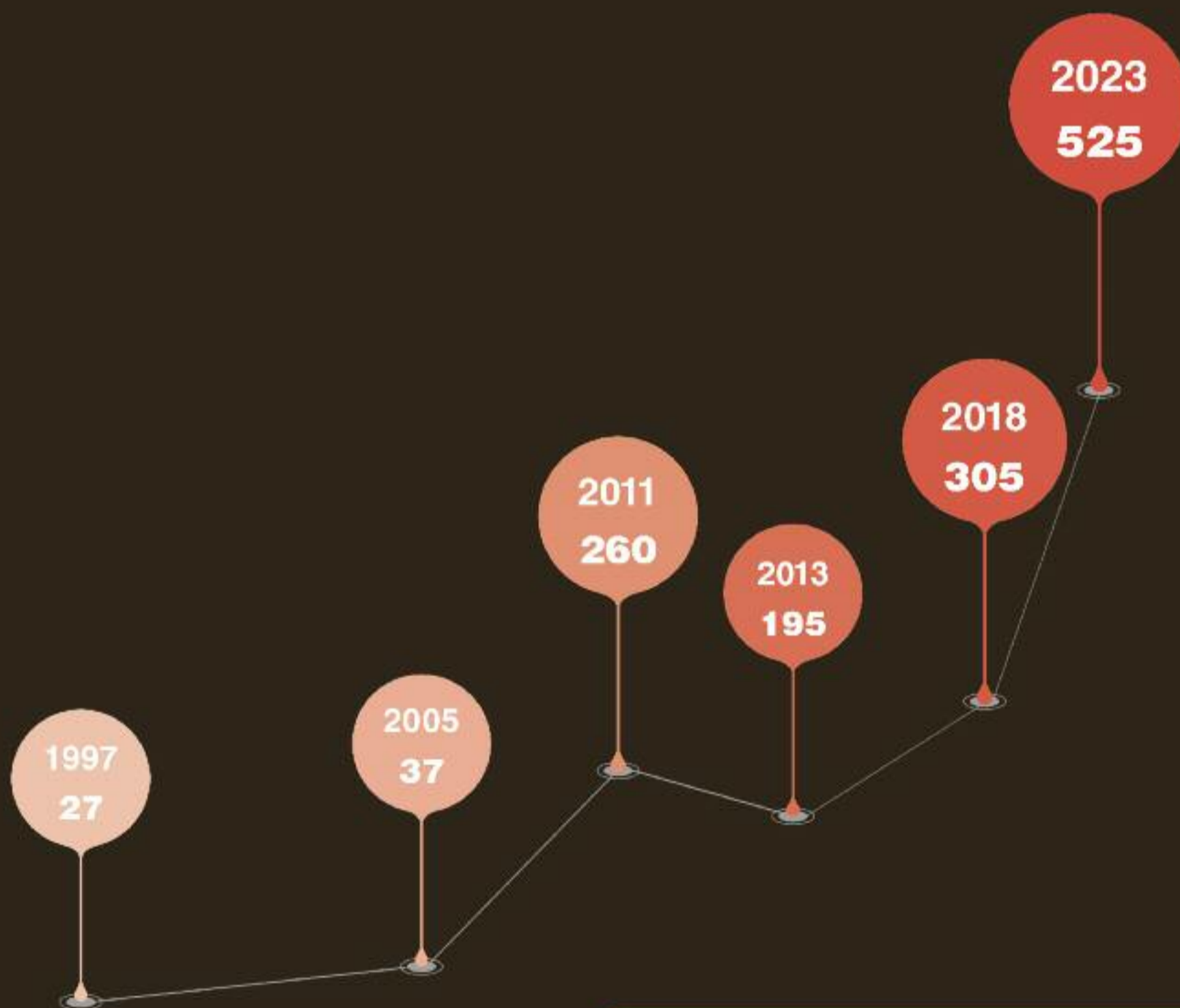
C/ Ramon I Cajal, 1 a l'11 · Pareds del Vallès

Horari: de 9:15h a 21:00h Pàrquing gratuït Sortida Pol. Ind. C-17

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

El negoci de la gent gran

» Al Vallès Oriental només hi ha dues residències públiques, tot i que el Govern finança la resta
 » Les famílies i els pensionistes lamenten les dificultats per accedir a places públiques o concertades

Olga García
 VALLÈS ORIENTAL

En Camil ja no es val per si sol i la seva família ha decidit portar-lo a una residència. “Entre els fills ens hem anat tornant durant un any per atendre’l i hem estat inclús vivint amb ell a temporades, però ha arribat un punt que ja no li podem donar l’assistència que necessita”, explica en Josep Gurri, el seu fill. L’alzheimer i tot el que comporta aquesta malaltia els ha portat a prendre aquesta decisió. “Però aconseguir una plaça pública és pràcticament impossible perquè hi ha llistes d’espera d’anys i per poder pagar una privada has de ser ric”, lamenta Gurri.

Segons explica, el preu mitjà amb el qual s’està trobant en la seva recerca de residència està al voltant d’uns 2.000 euros mensuals. “Però amb la paga de 900 euros que cobra el meu pare, els pocs estalvis que té i el poc que podríem ajudar els fills, no ens arriba”, lamenta. Per això, assegura que s’estan plantejant vendre o llogar el pis que en Camil té a Granollers, on ha viscut tota la seva vida. “Ens fa moltíssima pena, però és l’única opció que hi ha”, apunta Gurri.

“MORIR SOLS I EMPOBRITS”

A la comarca hi ha 66 residències i la gran majoria són privades. De fet, tal com mostra la llista d’Establiments i Serveis d’Atenció a la Gent Gran de la Generalitat, només n’hi ha dues que siguin públiques i cinc de concertades. Un fet que des de Marea Pensionista del Vallès Oriental lamenten i que, segons Eugeni Fernández, membre de l’entitat, “aboca la gent gran, no només a morir sola, sinó també empobrida”.

D’aquí a 25 anys, la població de la comarca estarà més envellida i hi haurà menys infants. Foto: Arxiu

“És una vergonya que la gent gran sigui un negoci per a molts i que, a més, s’aprofiti la manca de places públiques per posar preus inassumibles i donar un servei que, en la majoria de casos, no està a l’altura”, lamenta Fer-

Marea Pensionista reclama més residències públiques i places concertades

nández. Per això, reclama la construcció de més residències públiques i la creació de més places públiques i concertades dins dels centres privats, on la persona en qüestió cedeix una part de la seva pensió, normalment entre un 65% i un 85%.

En aquest sentit, al Vallès Oriental hi ha un total de 2.836 places dividides en residències

públiques, privades i en centres d’iniciativa social com fundacions o organitzacions sense ànim de lucre. Però si desglosem aquesta xifra només el 4% de les places estan a centres públiques, el 69% a residències privades i el 26% a centres d’iniciativa social. Tot plegat mentre a Catalunya, el 17% de les places es troben a centres públiques. En aquest context, però, cal tenir en compte que hi ha un nombre important de les places de les residències privades o de fundacions que també tenen finançament públic.

MÉS FINANÇAMENT

Precisament això és el que recorden des de la Generalitat: “Cal tenir present que les places amb finançament públic del Departament de Drets Socials es troben tant en centres públiques, com en centres d’iniciativa social o privats”. De fet, pel que fa al

Vallès Oriental, les places finançades per la Generalitat, sigui de manera total o parcial i independentment del tipus de centre on es trobin, “són el 48% del total de places registrades”, de-

dències públiques”, avancen des de Drets Socials. Sense anar més lluny, com la que s’està aixecant a Montmeló.

UNA COMARCA ENVELLIDA

Precisament, passos com aquest són “del tot necessaris” segons Fernández, especialment si recordem que segons l’informe *Projeccions demogràfiques: la població del Vallès Oriental a l’horitzó de 2046*, d’aquí a 25 anys un de cada tres habitants de la comarca superarà la franja dels 65 anys. I és que tal com detalla aquest document, la població vallesana no només serà molt més envellida sinó que, a més, tindrà menys infants. “Per això és tan important reivindicar ara la necessitat d’assegurar-nos l’accés a l’oferta pública”, comenta el membre de Marea Pensionista. “Sense aquests mínims estem condemnats a morir indignament”, conclou.

EL CAS DE LES DONES, ENCARA MÉS DIFÍCIL

► Segons denuncia Marea Pensionista del Vallès Oriental, en el cas de les dones sempre és més difícil accedir a les residències, ja que la majoria acostumen a tenir pensions molt baixes o per viudetat, d’uns 650 euros, amb les quals no poden pagar-se una plaça privada.

talla el Govern. I, a més a més, cal tenir en compte que “ara estan arribant fons europeus que permetran construir més resi-

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavaxarxa

 facebook
 twitter
 instagram

La lupa

Dona, vida i llibertat

per Dilara Ekmen (CCAR)

Foto: Aleix Freixas/ACN

Quatre mesos després de la mort sota custòdia policial de Jina Amini, una jove kurda de 22 anys, les manifestacions i la repressió continuen d'una manera acarnissada a l'Iran. Jina –tot i que mediàticament se la coneix com a Mahsa– havia estat detinguda i fortament colpejada per la Policia de la Moral per no portar de manera correcta el vel. Volien obligar-la a fer un curs de reeducació de conducta perquè aprengués a ser una noia pudorosa.

Immediatament després del seu assassinat, les protestes liderades per milers de dones van estendre's per tot el país sota el crit de "Jin, Jiyan, Azadi" (dona, vida i llibertat). Aquest lema, que té origen en el projecte revolucionari kurd, té un significat polític que va més enllà d'un eslògan i es fonamenta en la idea que l'alliberament de la societat i la destrucció del capitalisme i de l'Estat passen per l'inexorable alliberament de la dona a tot el món.

Les diverses interseccions que travessaven la seva identitat han fet esclatar i mantenen unes protestes sense precedents al país persa, liderades per les dones i a les quals s'han sumat altres col·lectius i pobles que pateixen una doble o triple opressió i discriminació, com és el cas de kurds i balutxis a l'Iran. I també tenen el suport de nombrosos homes, als quals el pes d'aplicar i seguir normes conservadores també els cau com una llosa.

Cap país està absent de discriminació ni de violències cap a les dones, però n'hi ha alguns en els quals

la institucionalització social i política de la violència es converteix en una vulneració de drets humans flagrant i en una persecució específica per la senzilla raó de ser dona.

Aquest fet et converteix en una diana en l'àmbit públic per l'Estat, pels cossos policials, pels líders religiosos i pels homes del teu entorn social, alhora que també ho ets en l'àmbit familiar, on pares, germans i cosins es converteixen en els garants de la teva honra. La discriminació, la violència i les vulneracions de

El patriarcat es manifesta diferent segons on es visqui, però es fonamenta sobre la mateixa base

drets fonamentals en tots els àmbits posen en greu risc la vida de les dones, entesa com una vida lliure, autònoma i amb dignitat.

La violència, la persecució i la discriminació cap a les dones no se circumscriuen a l'àmbit legal quan se'ns atorguen menys drets. També es manifesten en aquells casos en els quals, encara que existeixin marcs normatius garants o amb certes garanties, el desplegament efectiu d'aquests drets és inexistent. També és important parlar de la violència que pateixen les dones quan transgredixen normes socials que no necessàriament han de ser lleis, però que a

les seves comunitats, barris o països tothom acata i segueix. Això és d'absoluta rellevància, ja que és difícil de provar i, per tant, també es posa en dubte amb facilitat. I és important tenir-ho en compte tant allà com aquí, en el marc de les societats occidentals.

El sistema hegemònic patriarcal es manifesta de forma diversa segons on es visqui, però es fonamenta sobre la mateixa base: dominació i explotació de les dones i de la natura.

Podem parlar de l'Iran o de l'Afganistan, però en altres latituds i sota contextos socioculturals diferents trobem milers de dones que surten al carrer per protestar, per exemple, contra la penalització de l'avortament.

El debat és present aquests dies a l'Estat espanyol i hem vist el retrocés als Estats Units i a Hongria, igual que a Nicaragua, Hondures, el Salvador o Guatemala. L'Església catòlica i evangèlica, així com el conservadorisme polític, han segrestat en nom de la vida els drets reproductius de les dones, entre molts altres. De la mateixa manera que l'islam polític a l'Orient Mitjà, al nord d'Àfrica i en alguns països africans o asiàtics exerceix un control social i de classe a través del cos, dels atributs i del desig de les dones.

Per aquestes raons és fonamental tenir en compte les persecucions específiques que pateixen les dones, per donar-hi una resposta adequada a través del dret d'asil quan fugen d'aquestes situacions i arriben a les portes d'Europa.

Aquí es piula

El Twitter en paper

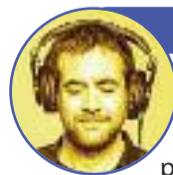
@laiaauribaraza

Després d'un reportatge en què noies expliquen com senyors molt grans els donen begudes amb coses, Montserrat Nebrera diu: "Si no hi ha noia, no hi ha acció delictiva". Ens quedem totes a casa i així no hi ha agressions sexuals? Ens matem i així no hi ha accions delictives?

@alba_alfageme

És meravellós que la jutgessa que porta el cas de Dani Alves "bunqueritz" la causa, que no permeti filtracions a la premsa i imposi sancions si es produeixen. Aquest tipus d'accions són essencials per protegir les víctimes, i difondre aquest tipus d'informació no més revictimitza.

@joeldiazbrah

A partir d'avui mateix [30-1-2023], deixaré de presentar el @ZonaFrancaTV3. Plego arran de la decisió presa per la direcció de TV3 d'apartar del programa el Manel Vidal, una decisió que considero injusta i inacceptable tant en el fons com en la forma en què s'ha pres i comunicat.

@EnricB_

Si d'aquí a uns mesos tanca la llibreria del barri per posar-hi un supermercat 24 h. Si la merceria històrica plega perquè un bar de copes pot pagar més lloguer. Si baixes a la ferreteria i hi trobes una cadena de menjar ràpid. Recorda que un Pla d'usos ho podria haver evitat.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i branded content) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Els semàfors

AE La Mitja

L'Associació Esportiva La Mitja torna a organitzar una nova edició de la cursa més popular de Granollers, que se celebrarà diumenge amb 8.000 corredors, més de 1.200 voluntaris i recuperant totes les activitats que giren al seu voltant.

pàgina 10

Aj. de Granollers

L'Ajuntament de Granollers va comprar fa 4 anys un edifici per habilitar-lo com a alberg de transeünts, però la CUP ha denunciat que continua en desús mentre l'alberg de la Creu Roja s'ha vist obligat a augmentar les places.

pàgina 10

Escola Pau Vila

L'Escola Municipal Pau Vila de Parets compleix 60 anys aquest curs. Un aniversari que es començava a celebrar la setmana passada i que s'estendrà durant tot l'any amb activitats per a les famílies i els alumnes del centre.

pàgina 14

El + llegit

líniavallès.cat

- 1 Del tancament del Kèfem de Mollet a la reobertura amb el so més baix
- 2 Mor un home a Santa Perpètua en caure-li al damunt la cabina del camió que reparava
- 3 Suspès el servei de trens de l'R8 entre Granollers i Martorell
- 4 Els treballadors d'Amazon de Martorelles faran vaga
- 5 Comencen les trobades sobre el nou Pla Local de Seguretat a Santa Perpètua

La clau

'Rebus sic stantibus'

per David Bondia, síndic de greuges de Barcelona

Foto: Pexels

Titular un article amb una llatinada jurídica no és cap garantia d'èxit ni tampoc que el seu contingut sigui interessant. Passa el mateix amb els agermanaments entre ciutats. Sí, les ciutats, per diversos motius (reconciliació, comprensió, integració o cooperació), es poden agermanar, però no a qualsevol preu. De la mateixa manera, també es poden desagermanar si les circumstàncies que varen originar l'acord canvien (*rebus sic stantibus*). Possiblement, ara s'entengui millor el títol de l'article.

Aquest principi jurídic del *rebus sic stantibus* es correspon amb una visió dinàmica del Dret com alguna cosa que requereix ser permanentment revisada, recreada, reelaborada o reformulada per adaptar-la als nous contextos en què ha de ser aplicada. D'acord amb aquesta concepció, el Dret apareix com un fenomen històric, el dinamisme del qual radica a ser permanentment actualitzat i contextualitzat. Per tant, la flexibilitat seria una característica essencial de l'experiència jurídica.

S'ha de buscar un equilibri harmònic entre el principi general de vinculació, formulat com a

pacta sunt servanda (s'ha de complir el que s'ha pactat), i la possibilitat d'admetre la reversibilitat d'un acord. Això és el reconeixement de determinats efectes jurídics a l'alteració de les circumstàncies concurrents en el moment de la celebració.

Doncs bé, fem aterrar una mica l'anterior reflexió. L'any 1998 es va signar l'Acord d'Amistat i Cooperació (agermanament) entre Barcelona, Gaza i Tel-Aviv. En el protocol signat per les tres ciutats s'expressà el suport als Acords de Pau d'Oslo. Aquests acords preveïen cinc anys per a un acord de pau permanent, però és evident que no es va aconseguir. El Procés d'Oslo no va assolir la pau "justa, duradora i integral" que va prometre. Per tant, fracassats aquests Acords de Pau, és manifest que el context en el qual va produir-se l'agermanament ha canviat de forma radical (*rebus sic stantibus*).

I si això no fora prou, el ma-

teix Ajuntament de Barcelona reconeix expressament que molts agermanaments han quedat sense contingut i romanen com un acord del passat. I aquest, en concret, està inactiu i, a més a més, el context en què es va fonamentar ja no existeix. Aquest és un dels motius pels quals la Sindicatura de Greuges de Barcelona ha emès una resolució on recomana que es revocui l'Acord d'Amistat i Cooperació entre Barcelona, Gaza i Tel-Aviv.

Si voleu, un altre dia faré un article posant per títol "Cap complicitat amb l'apartheid contra el poble palestí" i explicaré el perquè de la necessitat de revocar aquest agermanament i revisar la resta per tal que es garanteixin els compromisos en matèria de drets humans i de respecte de la dignitat humana com a principis inexcusables en l'impuls d'unes relacions internacionals de caràcter municipal que promoguin la justícia global.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#EITJUEHaParlat

#UnAltrePoliciaInfiltrat

#AssetjamentAlsFeroz

@aleixclario: President @KRLS: "La sentència del TJUE deixa les extradicions en via morta, i les condicions que imposa per emetre'n de noves les fa inviabilitats".

@centre_IRIDIA: Cinc activistes es queixen contra el policia que va fer servir les relacions *sexefectives* per infiltrar-se als moviments socials de Barcelona.

@324cat: Bob Pop i Marc Ferrer [després de Jedet] també denunciaren assetjament per part del productor Javier Pérez durant la festa posterior als premis Feroz.

El xalet

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Fa uns mesos, vam rebre al despatx uns clients que volien fer-se un xalet. Ens anàvem mirant de reüll entre els companys mentre conversàvem amb ells. Feia molt de temps que ningú no ens demanava un xalet.

Els darrers clients ens havien demanat cases. Alguns, cases de primera residència per viure-hi tot l'any, altres, segones residències, cases de vacances fora de la ciutat. La veritat és que l'ús que li donaran a l'habitatge és una cosa que sorgeix a les primeres converses, però en aquest cas, el xalet, dit així, el vam relacionar sense dubtar-ho amb una casa de cap de setmana. Ningú viu en un xalet.

Recordo la primera vegada que vaig sentir la paraula. Devia tenir set o vuit anys, pels volts del final de la dècada dels 70. El meu oncle es va comprar un solar a prop de Maçanet de la Selva –llavors tampoc ningú l'anomenava terreny–, on pretenia fer-se un xalet per als caps de setmana.

Per a la família va ser una notícia bomba, una cosa fora del nostre abast, fins i tot de la nostra imaginació. Solíem passar les vacances, com la majoria de les persones, en cases de familiars en algun poble, o bé fent càmping. Calculo que, en aquella època, el meu pare tenia un Seat 124 Special de color granat, que pagava puntualment cada mes. Era el nostre mitjà de transport per a tot, vacances incloses. Recordo el dia que li va instal·lar una bola de remolc a la part del darrere, per anar a buscar la rulot, una Hergo Gacela nova de trinca, també pagada a terminis. Una casa amb rodes que ens seguiria a tot arreu i amb la qual passaríem els millors anys de la nostra vida.

L'anunci del xalet del meu tiet –en realitat ell en deia “xalé”– ens va sorprendre per inabastable. Viuïem de lloguer al barri del Clot a Barcelona i amb prou feines es pagaven els col·legis a final de mes, així que, a pensar a comprar una segona casa era una cosa inimaginable per a nosaltres. El meu pare argumentava amb despit –cosa que jo compartia sense ombra de dubte– que per què voldria algú una casa quieta en un lloc podent tenir-ne una amb rodes i portar-la a tot arreu. Quina meravella, pare... Ni Roberto Benigni.

La cosa és que, amb el temps, la gent es va anar fent xalets. Van arribar els 80 i els embussos de cotxes a les entrades i sortides de les grans ciutats van començar a ser habituals. A Barcelona, una ciutat

d'esquena al mar, sense platges, sense rondes i pràcticament sense espais verds o de lleure, la gent s'escapava el cap de setmana, fugint de la ciutat. A la Prefectura de Trànsit, es desplegava l'operació sortida i l'operació retorn, un llenguatge caspós al qual ens vam començar a acostumar i que reflectia la magnitud de la tragèdia. Els que ja no podien fer-se un xalet es van començar a comprar apartaments en blocs residencials; sortien del seu pis de la ciutat i es posaven en un altre d'una urbanització de l'extraradi d'algun poble, a la costa o a la muntanya.

**En una ciutat més precària,
aflorava amb facilitat el caràcter
nòmada de les persones**

Rulot Hergo Gacela de 1978. Foto aportada per l'autor

El nostre càmping a Blanes, en un altre temps terra indomable dels capricis del Tordera i el seu delta, va acabar envoltat de blocs d'habitatges que ens miraven desafiadors com si fóssim Arapahoes en un gueto reparcel·lat. La cala de Sant Francesc, aquella platja salvatge on cuinàvem sardines les nits d'estiu, es va omplir de xalets i d'aparcaments de cotxes a cel obert.

La nostra casa amb rodes va quedar relegada a les aventures de les vacances d'estiu, gairebé sempre en acampada lliure. La vall de Pineta, Ordesa o Benasc, llocs que, llavors, encara estaven fora de l'abast del turisme massiu. Però els hiverns inactius

en un cementiri per a caravanes li van donar l'estocada definitiva fins que ens en vam desfer.

Afortunadament, la ciutat va canviar, en aquella època. La transformació de la Barcelona olímpica va deixar un llegat de platges, espais lliures i oferta cultural que, a poc a poc, van anar atraient els seus habitants i altres turistes. En una ciutat oberta al mar, ja no es feia tan urgent escapar-se el cap de setmana.

Avui molta gent jove ja no té cotxe, sens dubte perquè cada cop són més cars i comporten més despeses, però també per un cert canvi d'actitud. Els dies festius a la ciutat ja no són la desolació que eren en dècades anteriors; darrerament ni tan sols el mes d'agost. A la gent li agrada la ciutat. No considera una condemna quedar-s'hi el cap de setmana, de la mateixa manera que no considera un privilegi tenir un xalet on passar-se el diumenge tallant la gespa o arreglant la teulada. Sembla que hi ha altres prioritats. Les cases, com els cotxes, són per viure-les.

Malgrat totes les virtuts d'aquesta ciutat més ordenada i més segura, però, hi havia alguna cosa d'aquella Barcelona de Vázquez Montalbán que em genera certa nostàlgia. Potser per la fragilitat de llocs com els xiringuitos de la Barceloneta o els enginyosos llocs de pesca que la gent es construïa en una escletxa, entre les roques del trencaones. Una ciutat on et podies topar a cada cantonada amb una foguera de mobles vells per la revetlla de Sant Joan o saltar la tàpia del col·legi Claret per jugar a futbol fins a les tantes. Una ciutat on el paisatge urbà i domèstic es creava per apropiació, com una conquesta territorial. En una ciutat indubtablement més precària, aflorava amb facilitat el caràcter nòmada de les persones, una actitud exploradora ancestral que ens ha fet conquerir el món i ens empeny a descobrir-ne d'altres.

A l'època en què vam comprar la nostra rulot, l'arquitecte italià Aldo Rossi construïa a Venècia la seva proposta de Teatre flotant del Món per a la Biennal d'Arquitectura. El teatre va arribar a creuar l'Adriàtic fins a Dubrovnik. M'agrada pensar que devia dir alguna cosa semblant: “Qui voldria repetir la funció sempre al mateix lloc podent navegar per tot arreu...”.

Potser ha arribat el moment d'afrontar el disseny del xalet dels nostres clients amb valentia, posant-li un parell de rodes.

Les millors perles

Jaume Collboni s'ha fet tiktok. El candidat socialista Ja l'alcaldia de Barcelona ha fet un vídeo que ja ha fet el salt a altres xarxes socials, com Twitter, i que ha generat tota mena de comentaris. Aquesta campanya electoral serà llarga.

Que diu Marie Kondo, gurú de l'ordre, que s'ha adonat que amb tres fills és impossible tenir la casa endreçada. Vaja, Marie, ja ho podries haver descobert abans de frustrar mitja humanitat amb els teus llibres.

Aconseguir que els més petits es prenguin el medicament que necessiten sovint és complicat. Per això és tan important l'enginyós assaig de l'Hospital Vall d'Hebron: medicaments amb textura i aspecte de llaminadura.

Embús a l'A-7 a Marbella. És cert que no és la notícia de l'any, però atents al motiu: un conductor va paraitzar l'autovia llençant bitllets de 50 euros per la finestra. Un altre conductor se'n va emportar fins a 500.

Lluís Sibils/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Giuseppina Giuliano o Josefina Julià

per Ferran Falcó, president de Restarting Badalona

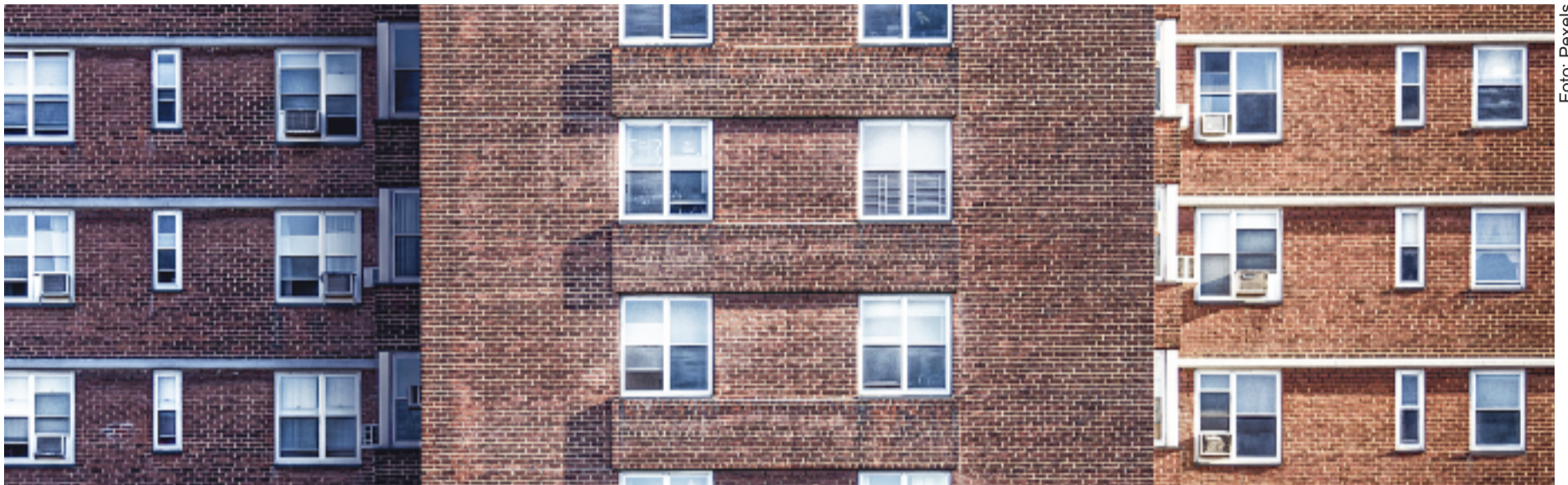

Foto: Pexels

Ara fa vint anys, VINT, que al solar que l'Institut Català del Sòl té a l'antiga fàbrica de l'Estrella de Badalona hi vàrem prometre la construcció de 375 habitatges de protecció oficial. Fa 8 anys, VUIT, que es redacta el planejament de les Tres Xemeneies, que en preveu al voltant d'uns 400 d'aquesta tipologia. I jo, pel meu passat, també en soc responsable.

A cada ciutat metropolitana, i a la capital, hi podem trobar exemples de desenvolupaments eterns, o per començar, de fa més d'una dècada. Entremig hi ha hagut la crisi immobiliària, la crisi de les caixes i dels bancs, la pandèmia, la guerra i també noves lleis d'urbanisme, de contractes i de transparència que han anat posant elements de "garanties" que han contribuït clarament al fet que, per totes aquestes raons combinades, fer habitatge a Catalunya hagi esdevingut una missió titànica. Aquests atenuants no exculpen els que hem estat als governs, però ajuden a explicar que l'urbanisme és una gimcana molt complicada de fer.

I això tenint en compte expressions com la d'"emergència habitacional" o tantes altres que els polítics i els teòrics s'han anat empescant per posar de manifest que a Espanya som a la cua de la construcció d'habitatge protegit. En aquesta matèria, des dels àmbits públics, reguladors i executius s'ha insistit a prendre mesures en contra de qui en té, en contra de qui en fa i en contra de qui en compra. Augments fiscals en forma d'impostos i taxes, i obligacions de cobrir tot allò que des del món públic no s'ha fet.

En els darrers anys, per fi, en l'àmbit metropolità s'ha promogut un concurs perquè públics i privats poguessin abordar conjuntament la producció d'habitatge protegit. I s'ha constituït una societat –HMB SA– per, teòricament, fer milers d'habitatges. Abans, però, ja s'havien aprovat planejaments consorciats amb ajuntaments per fer que el Govern català i els locals promoguessin habitatge, amb un èxit ben escàs. Molts d'ells es van desfer, perquè pretenien fer habitatges allà on no hi ha demanda suficient. Crear els instruments on no hi ha demanda no acostuma a sortir bé. Però com deia, aquesta col·laboració públicoprivada sí que podria reeixir. Ho veurem.

Sigui com sigui, l'administració sempre ha anat prenent mesures per mirar de contribuir a augmentar el parc d'habitatge públic. No tot han estat fracassos. La possibilitat de comprar-ne de fets als privats ha estat, aquesta sí, una bona mesura. Però moltes altres, sobretot les

que tenen a veure amb mostrar un món de bons i dolents, han esdevingut neutres o dolentes. La darrera, el topall dels preus del lloguer, que els ha fet augmentar i ha tret habitatges d'aquesta tipologia del mercat.

Per fer habitatge, públic o privat, no hi ha més cera de la que cremarà en les següents frases. Per fer habitatge, deia, és fonamental tenir una economia en marxa. Que rutlli, que hi hagi feina. I que la feina permeti obtenir uns sous que siguin suficients per adquirir préstecs, i tornar-los. Si no tens feina, no pots accedir a cap habitatge. Pots mirar de trampejar, amb lloguers socials i amb alguna ajuda, però seràs a la roda de l'escassetat d'una oferta que sempre serà insuficient i, gairebé sempre, dolenta. I tampoc podràs accedir a una provisió pública d'habitatge, perquè sempre hi haurà un preu a pagar i una obligació i una responsabilitat dels gestors públics a complir.

Com resoldre una qüestió evident, que afecta tota mena de gent amb ingressos, siguin molts o pocs? S'ha de generar oferta de lloguer. S'ha d'escurçar la burocràcia. S'han d'emetre llicències en 90 dies i no en 400. S'ha d'incentivar fiscalment l'estalvi destinat a l'habitatge. S'han de transformar infraestructures i/o sòl per generar sostre edificable. Cal generar oferta, però s'ha de saber que fer molts habitatges no resol la qüestió si no hi ha feina, pagada suficientment, que permeti atendre lloguers o hipoteques. I també s'ha de saber que el sòl és finit, i que no és sostenible crear megaurbs. I no ho volem. Es poden fer més habitatges, segur, però no es poden fer tots en un àmbit proper. I és per això que, si no podem viure a la ciutat on treballem, necessitem arribar-hi. Com als 80 es va crear una xarxa de metro més enllà de la capital, hem de fer una xarxa ferroviària més enllà de l'àmbit metropolità. I distribuir-hi activitat en anelles, perquè no tothom tingui el seu pa a Barcelona, sinó que el pugui tenir als Vallesos o a la Catalunya Central.

Avui, la gent sola, la gent jove i la gent nouvinguda a l'àrea de Barcelona i a Barcelona ciutat tenen molt complicat trobar un habitatge o llogar-lo a un preu possible. Aquesta setmana hem llegit la història d'una senyora que cada dia treballa a 700 kilòmetres de casa seva, netejant una escola. Viu a Nàpols i va fins a Milà. En tren d'alta velocitat. Que no hi hagi "Joseps o Josefines" a casa nostra depèn de si som capaços de flexibilitzar-nos, de crear riquesa en equilibri i de trobar el punt mitjà entre una fiscalitat que no ofegui i uns sous que puguin defensar ciutadans independents.

“

Cal generar oferta, però s'ha de saber que fer molts habitatges no resol la qüestió si no hi ha feina, pagada suficientment, que permeti atendre lloguers o hipoteques. I també s'ha de saber que el sòl és finit, i que no és sostenible crear megaurbs. Es poden fer més habitatges, segur, però no es poden fer tots en un àmbit proper

”

Flaixos

@txellfeixas: Iran: el règim condemna a 10 anys i mig de presó dos joves de 21 i 22 anys per ballar a l'anomenada –irònicament– plaça de la Llibertat.

@PunsodaRicart: No us passa que per hores que dediqueu als nens sempre us sembla que no són prou? La necessitat d'amor dels humans és infinita.

@EstelSole: L'amor també és fer la truita a la teva parella tal com a ell/a li agrada, malgrat que a tu t'agradi ben al revés de com li agrada a ell/a.

Oriol Duran:

“La premsa de proximitat metropolitana no només sobreviu, sinó que creix i es fa forta”

Francesc Fàbregas:

“És molt important que des de la capital es parli de premsa de proximitat”

Josep Ritort:

“El que fa diferent Barcelona d’altres ciutats és la vida de barri, i per això seguim tenint mitjans de paper que fan barri”

David Centol:

“Totes aquestes més de 90 capçaleres formen part d’una oportunitat periodística: la visió metropolitana”

Fotos: Joanna Chichelnitzky

Espai Línia inaugura la primera exposició de premsa metropolitana de Barcelona

Andreu Asensio
BARCELONA

Més d’un centenar de persones van acudir el passat divendres 27 de gener a l’Espai Línia per a la inauguració de *Premsa de proximitat metropolitana. Un recorregut per la història*. Es tracta de la primera exposició de premsa metropolitana de Barcelona i repassa la història i la rellevància d’aquest fenomen a través de 90 capçaleres històriques dels barris de Barcelona i de l’àrea metropolitana. Entre els assistents, va destacar la presència de personalitats del món polític i cultural, com Dolors Sabater, Xavier Trias, Josep Martí Blanch, Fèlix Riera o Ana María Aguirre.

La mostra combina edicions originals, facsímils i reproduccions ben contextualitzades històricament per poder entendre el paper que han tingut aquestes publicacions a l’hora de mantenir informats els ciutadans durant tants anys. Els textos del professor Joan M. Corbella ens acompanyen per tota la sala recordant que el futur de Barcelona i de la seva rodalia implica entendre i potenciar la proximitat metropolitana. L’exposició ha comptat amb el suport de la Secretaria de Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya.

EL PODER DE LA COMUNICACIÓ LOCAL

Oriol Duran, secretari de Mitjans de Comunicació i Difusió de la Generalitat; Francesc Fàbregas, president de l’Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC); Josep Ritort, secretari general de l’Associació de Mitjans d’Informació i Comunicació (AMIC); i David Centol, editor del Grup Comunicació 21, van intervenir per reivindicar el paper de la premsa de proximitat metropolitana en el mapa de la comunicació catalana.

Duran va fer un elogi de la premsa de proximitat i va destacar precisament la seva habilitat per obrir nous mercats. “És una premsa que es va avançar en una cosa que avui tothom vol fer: la segmentació dels públics i arribar a audiències específiques”, va afirmar. Per la seva longevitat i la seva fortalesa, Duran va destacar que “la premsa de proximitat metropolitana no només sobreviu, sinó que creix i es fa forta”.

Francesc Fàbregas, president de l’Associació Catalana

de la Premsa Comarcal (ACPC), va començar fort: “Ni la pandèmia ha pogut amb nosaltres”. I va explicar per què la comunicació local és tan important des d’un punt de vista global: “Parlar de premsa comarcal és parlar de país, del que passa als pobles, a les comarques. Per a nosaltres, això és cabdal, i per això tenim una salut molt bona. I és molt important que des de la capital es parli de premsa de proximitat”. Fàbregas, això sí, va fer

una crida al sector per poder mantenir i fins i tot ampliar la força del periodisme de proximitat: “Necessitem editors forts que no depenguin de les subvencions, capaços de crear sinèrgies. Amb ells continuarem existint i seguirem endavant”.

Josep Ritort, secretari de l’Associació de Mitjans d’Informació i Comunicació (AMIC), va destacar per què és tan important la premsa de proximitat al nostre entorn: “El que fa diferent Barcelona d’altres grans ciutats és la vida de barri. És el lloc on vas créixer, on treballes i on vols viure. I per això a Barcelona i a l’àrea metropolitana seguim tenint mit-

jans de paper que fan aquest barri”. Segons Ritort, “la proximitat interessa, perquè és un servei per a la vida metropolitana”. I una bona mostra d’aquesta força són els 114 mitjans en català que l’AMIC té a l’àrea metropolitana.

David Centol, editor del Grup Comunicació 21 i promotor de l’exposició, va apel·lar al valor més emotiu de la mostra: “Cada una d’aquestes més de 90 capçaleres és un tros d’història local, un pedaç de vida, un relat que mereix ser escoltat, i totes formen part d’una oportunitat periodística: la visió metropolitana”. Per

a l’editor, és qüestió de temps que més assumptes urbans es gestionin des d’una òptica metropolitana. I un d’ells és la comunicació: “El territori mediàtic metropolità està naixent. I amb les seves 21 edicions, *Línia* n’és un exemple que ja es troba en un moment dolç de reconeixement de la seva visibilitat. El seu potencial de creixement és enorme i ho podrem comprovar en els anys vinents”.

La mostra *Premsa de proximitat metropolitana. Un recorregut per la història* es pot veure a l’Espai Línia (carrer Girona, 52, Barcelona) fins al 30 de maig.

Història viva de la comunicació i de la reivindicació

► Els assistents a l’acte van visitar atentament l’exposició. Cadascú s’acostava al panell on hi havia les capçaleres del seu barri i recordava en veu alta com les havia descobert i les seguia. I molts visitants comentaven perplexos la gran varietat de capçaleres que existien i que encara existeixen a Barcelona i a l’àrea metropolitana. Menció especial per a les joies de la corona, les edicions originals i els facsímils, del *Diari de Barcelona*, *La Veu de Sant Martí* o de *Sarrià*, que van atraure moltes mirades.

Però més enllà de la història,

David Centol va voler destacar la faceta més reivindicativa d’aquesta exposició: “Recordem la importància de la premsa local com a instrument reivindicatiu. La guerra civil va tallar de soca-rel la veu dels barris, i fins als anys 50 la premsa local no va tornar a sortir al carrer. Tímida, van començar a sorgir capçaleres tolerades pel règim, fins que als anys 70 va esclatar el fenomen de la premsa de barris. A Sant Andreu, a Horta, a Gràcia o a Sants, però també a Badalona, a Santa Coloma de Gramenet o a l’Hospitalet, el fenomen va ser imparable”.

L'alcaldesa, Alba Barnusell, serà la candidata del PSC a les eleccions municipals. L'agrupació local l'escollia dimecres per unanimitat, encara que fins a aquesta tarda no es farà la presentació oficial de la seva candidatura.

Torna La Mitja, molt més que una cursa: "La ciutat s'hi bolca"

» Diumenge se celebra la 37a edició de La Mitja Marató de Granollers

» S'han recuperat totes les activitats que giren al voltant de la cursa

SOCIETAT ▶ Només queden dos dies perquè els carrers del centre de Granollers, les Franqueses i la Garriga tornin a omplir-se de milers de corredors d'arreu del món i de centenars de veïns que surten a animar i gaudir d'un dels esdeveniments esportius més importants de la capital vallesana. I és que diumenge, a dos quarts d'onze, donarà el tret de sortida la 37a edició de La Mitja Marató de Granollers. Una cursa que, segons explica a *Línia Vallès* Joan Villuendas, Coordinador General de la Mitja Marató de Granollers, "és molt més que atletisme" i que comptarà amb uns 8.000 participants i uns 1.200 voluntaris.

Imatge d'arxiu de La Mitja. Foto: Ajuntament de Granollers

Mitja recupera totes les activitats. "Per fer-ho possible, el paper del voluntari és molt important", detalla Villuendas. I és que, segons explica el coordinador, només al llarg del recorregut hi haurà desplegat 360 punts d'animació i 600 voluntaris que se sumen als que hi haurà a l'arribada repartint bosses i obsequis als participants. "I a més, els dies previs han d'estar repartint dorsals", afegeix. Una tasca que, precisament, la Núria Sánchez va fer durant un parell d'anys.

"MARCA PRÒPIA"

"Tot i que a mi l'atletisme i l'esport en general ni em va ni em ve, La Mitja significa molt per a Granollers i com a granollerina sentia que havia de participar-hi d'alguna manera", comenta Sánchez. Per això va decidir apuntar-se com a voluntària i explica que va ser "una experiència brutal". "Comparteixes molt bones estones amb els companys i a més sents

que formes part d'una iniciativa que fa molt feliç als participants", afegeix. I és que, tal com explica Villuendas, "La Mitja té una mar-

"La Mitja significa molt per a Granollers i com a granollerina sentia que havia de participar-hi"

ca pròpia que la fa diferent de la resta". "No només per la implicació, l'ambient, el recorregut i els bons patrocinadors amb què comptem, sinó per l'estil de cursa que és", comenta. "I és que La Mitja té la part de cursa popular que atrau i enganxa a la gent, i la part de cursa professional que et permet estar corrent al costat d'esportistes d'elit que fan els 21 quilòmetres en menys d'una hora i que venen de diferents llocs del món exclusivament per córrer a Granollers", conclou Villuendas.

La perifèria, la zona de Granollers amb més soroll

SOCIETAT ▶ El soroll ha disminuït al centre de la ciutat, en comparació amb l'any 2014. Així ho reflecteix el Mapa de Capacitat Acústica de Granollers, que s'aprova dimarts per unanimitat al Ple amb l'objectiu de mostrar els espais més sorollosos de la ciutat. Una eina per ajudar a reduir el soroll que mostra que aquest ha augmentat a la perifèria, sobretot al barri del Lledoner, que s'està urbanitzant, i "a zones no residencials on el trànsit es va desviant", detallava el regidor de Medi Ambient, Albert Camps.

En aquest sentit, però, Camps explicava que "només un 0,01% de la població de Granollers està exposada a un nivell greu de soroll de dia". En concret aquells qui viuen "a prop dels grans eixos viaris i a prop de la via del tren", afegia. Però ara, amb el mapa es podran concretar més actuacions que ja hi ha previstes "com els carrers de viants, l'ampliació de voreres i la gestió d'aparcament", deia Camps. Tot plegat, gràcies als 128 mesuraments que es van fer al llarg del 2021.

L'alberg de Can Batlle fa quatre anys que està en desús

L'Ajuntament comprava Can Batlle el 2019. Foto: Twitter (@CUPGranollers)

EQUIPAMENTS ▶ Era l'any 2019 quan l'Ajuntament comprava una casa de Palou, coneguda com a Can Batlle, per convertir-la en un alberg social gestionat pels Serveis Socials de l'Ajuntament, per atendre persones en risc social. De fet, el 2021 la junta de govern local donava llum verda al projecte executiu, marcava un pressupost estimat i deia que les obres de rehabilitació de l'edifici començarien aviat. Avui l'edifici continua en desús i des de l'Ajuntament, a preguntes de *Línia Vallès*, no s'han pronunciat sobre la qüestió.

La CUP, en canvi, ha denun-

ciat aquesta situació i ha reivindicat que "garantir aixopluc digne hauria de ser una prioritat i no un anunci propagandístic". Sobretot, diuen, després d'aquestes darreres setmanes marcades per les baixes temperatures, que han portat a la Creu Roja Granollers a ampliar places de l'alberg de transeünts que té a les seves instal·lacions. Però, segons la CUP, aquesta ampliació "no reunia els mínims de dignitat que es recomanen, com separadors o llits de debò" i per això han tornat a posar sobre la taula el tema de l'obertura de Can Batlle.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Seguretat | Més de 300 denúncies a patinets

La Policia Municipal de Mollet va denunciar 320 conductors de patinets i també 29 bicicletes durant el 2022. En concret, per anar beguts, per conduir per la vorera, contra direcció, sense casc o per utilitzar el mòbil.

Denuncien la desaparició d'un menor tutelat per la DGAIA

» La mare alerta que no sap res d'ell des del 20 de desembre
» El jove molletà s'hauria fugat d'un centre de menors del Bages

SOCIETAT ▶ El matí del 20 de desembre l'Adham, un jove molletà de 15 anys que estava al CRAE Colònia Agrícola Santa Maria del Vallès, una fundació de Lliçà que acull joves tutelats per la Generalitat, s'hauria fugat per anar a veure la seva mare. "Era una pràctica habitual en ell, ho feia molt", explica a *Línia Vallès* la Kaoutar, mare del jove. Per això aquell mateix dia l'haurien traslladat a un altre centre més llunyà. En concret al de l'Estrep, al Bages, on la nit del mateix dia 20 s'hauria tornat a fugar. "Des de llavors no sé res d'ell", lamenta la mare.

Durant l'estiu, la Kaoutar havia cedit la custòdia del seu fill a la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA). "Em donava molts problemes, estava posat en temes de drogues, s'escapava de casa i jo mateixa vaig voler que se l'emportessin a un centre", explica. "Però ara estic desesperada per trobar-lo, per-

L'Adham té 15 anys. Foto cedida

què sé que el persequien perquè devia diners i pateixo per si és viu o mort", afegeix.

Tot i que aquesta publicació ha contactat amb l'Estrep i amb la DGAIA, cap de les dues parts ha confirmat ni ha desmentit la fuga que denuncia la mare. "No podem donar informació concreta sobre cap infant tutelat per motius de confidencialitat", diuen des de la DGAIA. De fet, l'únic que s'ha pogut saber és que cada cop que hi

ha una fuga es denuncia als Mossos i també es busca el jove en el seu entorn. *Línia Vallès*, després de tenir accés a la declaració de desamparament de la mare, ha pogut confirmar que la DGAIA és responsable de l'Adham. I, en paral·lel, la DGAIA admet que, en data de juny del 2022, hi havia 146 menors que són responsabilitat seva escapolits. Es considera escapoliment quan un jove no retorna a l'hora prevista al centre.

Mireia Dionisio, escollida candidata per unanimitat

POLÍTICA ▶ L'alcaldeessa de Mollet, Mireia Dionisio, ja és oficialment la candidata del PSC per a les eleccions municipals del 28 de maig. I és que dimarts va ser escollida per unanimitat en l'assemblea de militants del partit, celebrada a la seu dels socialistes molletans.

"És un honor i un orgull ser la candidata socialista a l'alcaldia de Mollet", deia Dionisio. "Però això no va d'una persona, sinó d'un projecte en el qual participem tots, un projecte col·lectiu per seguir transfor-

mant la ciutat", afegia emocionada mentre, a la vegada, prometia deixar-se la pell "perquè el PSC continuï sent la força majoritària al municipi".

Per la seva banda, l'exalcalde Josep Monràs li demostrava tot el seu suport. De fet, assegurava que Dionisio "es desvia per solucionar els problemes de la gent". Tot plegat mentre, d'altra banda, el primer tinent d'alcalde, Raúl Broto, afirmava tenir "la millor candidata i el millor equip per aconseguir la victòria" i mantenir l'alcaldia.

Denuncien manca de manteniment a Ca n'Arímon

Imatge d'arxiu del gimnàs de Ca n'Arímon. Foto: Ca n'Arímon

EQUIPAMENTS ▶ A les instal·lacions esportives municipals de Ca n'Arímon fa temps que els socis estan "moltestos amb el servei". Així ho assegura a *Línia Vallès* Marco Antonio Cano, portaveu dels socis de l'equipament. I és que, segons denuncia, més enllà del malestar per la baixada de la temperatura de l'aigua per la crisi energètica també hi hauria queixes per "la neteja, el manteniment i la qualitat del servei", lamenta Cano. Tot plegat, arran de la pandèmia i en especial del darrer canvi d'empresa gestora, que des del setembre és Forus.

Davant d'aquests problemes, Cano demana "gestió pública" i, a la vegada "que es pressioni l'empresa". Ara bé, el regidor d'Esports, Josep Monràs, ha assegurat a aquesta publicació que "l'Ajuntament hi està a sobre" i que té constància que la situació "ha millorat notablement". "Revisem periòdicament la temperatura i està dins dels paràmetres, i la resta de queixes són per un canvi organitzatiu que ara ja s'ha regulat", assegura. "A més, s'estan recuperant socis des de la pandèmia i seguirem fent inversions sempre que calgui", conclou.

Tot a punt per a una nova temporada d'Arts i Escena

CULTURA ▶ Teatre infantil i familiar, sarsuela i dansa o fins i tot un cicle de cinema amb llargmetratges de renom internacional són algunes de les propostes culturals que l'Ajuntament ha preparat per a la temporada d'hivern i primavera del programa *Arts i Escena*. En total, un conjunt de 25 espectacles gratuïts o a preus populars que s'estendran entre els mesos de febrer i maig.

Precisament, el tret de sortida

serà demà amb l'obra de teatre *Speer*, protagonitzada per l'actor de *La Casa de Papel*, Pep Munné. Mentre que pel que fa a la dansa, Núria Guiu, Premi Nacional de Cultura 2022, portarà a Mollet el seu darrer espectacle a l'abril i la música Dàmaris Gelabert actuarà a la ciutat al març. Tres de les principals estrelles d'aquesta programació que, segons l'Ajuntament, enguany ofereix propostes "de primer nivell".

Munné. Foto: Maria Asmarat/ACN

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

A la regió metropolitana, el consum de cocaïna està associat a la festa més que no pas a les feines estressants. Foto: Mossos d'Esquadra

El dia que els investigadors van analitzar dotze lavabos del Parlament britànic, es van trobar una sorpresa. En onze –entre els quals un de proper al despatx del primer ministre d'aleshores, Boris Johnson– hi havia traces de cocaïna. També es van trobar rastres d'aquesta substància prohibida als lavabos que feien servir els periodistes. La investigació, publicada a finals del 2021 pel diari *The Sunday Times*, va posar en evidència una realitat que feia temps que se sabia als passadissos de Westminster: la cocaïna és una droga d'ús comú a la política. Alhora, aquell descobriment va obligar el president de la cambra, Lindsay Hoyle, a posar-se en contacte amb la policia metropolitana de Londres perquè iniciés una investigació.

Els fets, que van avergonyir la política britànica, també són una mostra de com funciona el consum de la cocaïna, i per extensió el seu comerç, i la manera com les autoritats persegueixen la seva distribució. A diferència d'altres substàncies associades a la marginalitat, com podrien ser l'heroïna o la metamfetamina, als països rics aquesta droga té a veure amb les altes esferes. Segons explica Mireia Ventura, de l'ONG dedicada a l'anàlisi química de drogues Energy Control, "la cocaïna es relaciona amb les classes socials altes". "No és com l'*speed*, que produeix un efecte similar però val 20 euros el gram, sinó que és cara i no tothom pot comprar-la", afegeix. En la mateixa línia s'expressa l'agent i portaveu del sindicat dels Mossos d'Esquadra USPAC Albert Palacios quan diu que els consumidors d'aquest producte poden ser "jutges, advocats, empresaris... De fet, tothom".

A banda, la cocaïna, tot i que no acostuma a obrir telenotícies ni a ocupar el debat públic, és una droga molt present a la nostra societat. De fet, podem afirmar que la posició tant de Barcelona com de la metròpoli en el mercat global d'aquesta substància és cabdal. La regió és una de les capitals mundials de la cocaïna.

EPICENTRE CONTINENTAL

L'any 2017, la metròpoli de Barcelona es va convertir, per davant de Zuric i d'Anvers, en la regió europea on més cocaïna es consumia. Així ho va determinar una investigació de l'European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (EMCDDA), en què s'anàlitzava la presència d'aquesta substància a les aigües residuals de la depuradora del Baix Llobregat. L'equipament dona servei a part de Barcelona i Sant Just i a tot Cornellà, el Prat, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Joan Despí, Sant Boi i Santa Coloma de Cervelló. El dia que més es consumia era dissabte i el que menys, dimecres.

En la darrera anàlisi de l'EMCDDA, la metròpoli ja no ocupava la primera posició a la llista. El 2021, la capital catalana i la seva rodalia van ser la vuitena re-

Capital europea de la droga silenciosa

Barcelona i la seva àrea metropolitana es van convertir l'any 2017 en la primera regió de tota Europa en presència de cocaïna a les aigües residuals. Avui el territori ha perdut aquest dubtós honor. Com ha afectat la pandèmia el mercat d'aquesta substància il·legal? Quin paper té la metròpoli en la distribució continental?

gió del continent en consum de cocaïna i, encara que dimecres continuava sent el dia en què menys restes es trobaven a l'aigua, el dia de més consum era diumenge. Si guí com sigui, al territori el seu ús és molt elevat, i a diferència de centres empresarials com Zuric, Basilea o Brussel·les, en els quals durant la setmana hi ha un fort consum, a casa nostra la presència de cocaïna a la depuradora es dispara el cap de setmana.

"Les persones que arriben al

nostre servei d'anàlisi normalment utilitzen la cocaïna de forma recreativa", explica Ventura. "Veiem gent que la pren per jugar al pòquer o a les cartes en general", afegeix. Així, tot i que de vegades s'associa a les feines estressants, en el cas de la metròpoli la substància està emparentada amb la festa. "Hi ha qui l'utilitza com un estimulante de curta durada per gestionar la part depressora de l'alcohol, per això és una droga que està associada al turisme de bor-

ratxera: permet sortir de nit durant dies seguits i continuar bevent", assegura Ventura. Aquest fet explicaria la davallada del consum de la substància al territori metropolità entre el 2017 i el 2021. Amb la pandèmia va caure l'arribada de turistes i, per tant, l'ús de la substància en el seu vessant festiu.

Tanmateix, segons l'integran d'Energy Control, el turístic no és l'únic tipus de consum. "La cocaïna s'adapta a gairebé tots els contextos, perquè el seu efecte no

és tan visible com el d'altres drogues. És a dir, pots anar a la feina si t'has fet una ratlla", diu per afegir que "és una substància silenciosa". A més, en paraules de Ventura, agrada més als homes. "És una droga que promou la seguretat, que et fa sentir gran. Per això el problema és quan enganxa algú amb l'autoestima baixa o una persona addicta a la feina", afirma. En aquest cas, un ús diari pot derivar en problemes cardiovasculars greus.

Així es compra

● Des del diari *Línia* hem intentat posar-nos en contacte amb un traficant de cocaïna per entendre com funciona la distribució d'aquesta substància. A través de l'aplicació Telegram, vam buscar grups que es ventaven de vendre armes i drogues. En aquesta xarxa no n'hi ha pocs. Tot i que no teníem gaires esperances que l'administrador d'un d'aquests grups ens respongués, un ho va fer. En un principi semblava que hi podríem parlar. "El temps són diners i jo guanyo entre 1.500 i 5.000 euros en 10 minuts; quant pagareu pel meu

parlat amb el Dídac, que va iniciar-se en el consum de cocaïna quan tenia 20 anys i que ara en té més de 40, perquè ens detallí com compra la droga. "El contacte d'un camell és molt fàcil d'aconseguir sempre que ho facis a través d'altres persones que consumeixen", afirma. "És tan senzill com escriure un missatge de WhatsApp i dir que vens de part d'algú", afirma per afegir que alguns venedors prefereixen els SMS per seguretat. Un cop establert el contacte, relata el Dídac, el venedor pregunta "quant es vol" per referir-se als grams de cocaïna. "Fa temps,

"T'obren la porta i veus els seus dos fills corrent pel saló... Et porten a la cuina, on tenen un pot de ColaCao i 50 grams de cocaïna a dins"

temps?", va deixar-nos anar. "Jo escullo el lloc per a l'entrevista, no vosaltres", va afegir quan vam dir-li que seria una conversa telefònica i que no li pagaríem res. Finalment, el traficant va declinar la nostra oferta.

Segons l'Oficina de Nacions Unides contra la Droga i el Delicte (UNODC), des de la pandèmia ha augmentat la venda de drogues a través de les xarxes, però és molt probable que el traficant amb el qual vam parlar fos un fanfarró. "Moltes de les operacions d'aquesta mena es fan amb criptomonedes i és difícil rastrejar-les", explica el mossos Albert Palacios, sorprès per l'actitud del nostre contacte.

Més enllà d'això, des del diari hem

tenia un camell que em preguntava quants pantalons volia... És bastant sospitós que algú a les tres de la matinada et parli de pantalons", diu rient. Els venedors prefereixen anar a casa del consumidor, perquè al carrer hi ha càmeres. "Res de parcs ni cantonades", explica. També venen en cotxe. "Hi pugues, fan una volta, et donen la droga i et deixen en un altre punt", relata.

Tot i que no és habitual, ell ha pogut anar al pis d'algun dels seus venedors de confiança i l'escena està lluny de les pel·lícules de gàngsters. "T'obren la porta i veus els seus dos fills corrent pel saló... Et porten a la cuina, on tenen un pot de ColaCao i 50 grams de cocaïna a dins", conclou.

PER QUÈ LA METRÒPOLI?

L'Estat espanyol és el desè país del món on més cocaïna hi ha i, per darrere de Bèlgica i dels Països Baixos, el tercer d'Europa. Alhora, Barcelona és un dels principals ports d'entrada d'aquesta droga al continent. Així ho confirma un estudi de l'Oficina de Nacions Unides contra la Droga i el Delicte (UNODC), que assegura que, de cada 100 quilos d'aquesta droga al món, quasi tres són a l'Estat. És una xifra notable si tenim en compte que el 41% de la cocaïna és a Colòmbia, l'11% als Estats Units i vora el 6% a l'Equador i al Brasil, respectivament.

El professor de Fenomenologia Criminal Ricardo Magaz alerta que "Espanya rep droga de tot el món que s'introdueix per Galícia, Algesires, València i Barcelona". De fet, durant l'any 2020, segons l'UNODC, la policia va confiscar més de 3.000 quilos de cocaïna a la metròpoli. Sense anar més lluny, el passat 31 de gener se'n van intervenir 1.340 al Port de Barcelona camuflats en un carregament de cacau provinent de l'Equador. El maig del 2022 van ser 1.500 els quilos intervinguts que venien del Panamà. Són dues de les operacions en les quals se n'ha trobat més en la darrera dècada.

Montserrat Iglesias-Lucía, directora de l'Escola de Prevenció i Seguretat Integral de la UAB, aprofundeix en la idea i assegura que "Barcelona és estratègica per al tràfic de cocaïna, perquè a més de les vies d'accés aèries i terrestres, té la marítima". "Això fa que sigui un port d'entrada de la droga, tant per abastir la ciutat com per a la resta d'Europa", afegeix. Per la seva banda, Magaz afirma que normalment la droga ve en els contenidors de vaixells de càrrega o en embarcacions dels mateixos narcotraficants. En el primer cas, els delinqüents subornen treballadors del port perquè facin com qui no ho veu quan algú va a buscar el contenidor amb la droga. "És el que s'anomena tècnica del ganxo cec", afirma Magaz. En un port com el de Barcelona, en el qual cada any arriben 3,3 milions de contenidors, és quasi impossible detectar les entrades il·legals.

Alhora, l'Estat espanyol, els Països Baixos i Bèlgica són els centres de distribució d'aquesta droga. L'Europol diu que en el cas estatal això té a veure amb la proximitat històrica i lingüística amb Llatinoamèrica i amb la reconversió de les rutes utilitzades per al tràfic d'haixix amb el nord d'Àfrica per moure la cocaïna.

A diferència d'altres drogues com l'heroïna o la metamfetamina, la cocaïna és una substància de preu elevat relacionada amb les classes socials altes

Els sindicats dels Mossos d'Esquadra denuncien que els caps del cos policial no fan esforços per perseguir el tràfic de cocaïna perquè donen pocs resultats mediàtics

UN MERCAT AMB MÚSCUL

Quan va esclatar la pandèmia i es van establir confinaments, a Energy Control va haver-hi preocupació. Pensaven que hi hauria menys circulació de droga i, per tant, més adulteració i més riscos per a la salut dels consumidors. No va ser així. "El 2018 i el 2019 hi va haver més o menys el doble de producció de cocaïna a Colòmbia, i la droga que arribava a casa nostra era més pura", explica Ventura. Això, sumat a la crisi pel coronavirus, feia preveure problemes en les vies de subministrament, però l'organització va veure que "els productors i les rutes de distribució són molt resistents i no han hagut de rebaixar la puresa de la cocaïna".

El preu d'aquesta substància també mostra com és d'imperforable el mercat de la droga. Segons dades d'Eurostat, el gram de cocaïna que es ven al carrer ronda els 60 euros de mitjana, un dels preus més baixos dels darrers 30 anys. També un dels preus més baixos de tota Europa. Dit d'una altra manera, el preu de la droga no va patir cap efecte per la pandèmia, com tampoc es veu afectat per la inflació o per la geopolítica.

Tot això preocupa Palacios, que considera que la presència d'a-

questa droga a Catalunya és cada vegada més gran. "El perill és que es tracta d'una substància que dona molts diners, i les màfies, quan s'enriqueixen, compren armes de foc per protegir-se", diu. Per contra, lamenta, els recursos que es destinen a perseguir la distribució de cocaïna van a la baixa. "A diferència de la marihuana, que genera olor i malestar, o els narcopisos, que van associats a la marginalitat, la cocaïna és una droga que no encén les alarmes i, per aquest motiu, els caps dels Mossos no hi posen recursos", afirma. A més, per perseguir-la calen molts recursos, com agents a peu de carrer que puguin obtenir informació en bars o fer escoltes telefòniques. "Sis mesos d'investigació acaben amb dos detinguts i només mig quilo de cocaïna", explica. "Els caps es guien per les estadístiques i no volen dedicar recursos a una feina que dona pocs resultats mediàtics", denuncia. "Si es fes una investigació com la que es va fer al Parlament britànic, s'ho prendrien més seriosament", sentència.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Serveis | Les noves sales de vetlla, a punt

Les noves sales de vetlla del cementiri de Parets ja estan acabades. De fet, s'inauguraran diumenge després de mesos de retard, ja que les obres, que van començar a l'agost, haurien d'haver acabat a finals d'octubre.

L'Escola Pau Vila, d'aniversari: 60 anys educant infants i joves

EDUCACIÓ ▶ Era el curs escolar del 1962-1963, quan el que avui dia és l'Escola Municipal Pau Vila començava la seva activitat com a centre de batxillerat masculí. En concret, on actualment es troba Ca n'Oms. "Era com un botlet enmig del camp, envoltat de carrers sense asfaltar i en un poble que no arribava als 3.000 habitants", recorda Jaume Espona, que va treballar al centre durant 44 com a mestre, secretari i director. "Però amb el temps les lleis d'educació van canviar, va desaparèixer el batxillerat i el centre es va haver d'adaptar a les necessitats del poble, que eren tenir més classes de primària", explica Espona. Per això el curs del 1970-1971 es van traslladar a l'espai actual com a escola des de P3 fins a 6è de primària.

Des de llavors ja han passat 60 anys i amb motiu d'aquest aniversari el centre està de celebració. "Ja vam fer el primer acte la setmana passada amb una xerrada protagonitzada per en Jaume, a qui vam entregar una Dona

Piernau i Espona amb la Dona d'Aigua. Foto cedida

d'Aigua en senyal d'agraïment per la seva tasca i dedicació, i seguirem fent més propostes al llarg del curs", diu Pilar Piernau, actual directora del centre. "De fet, al març farem una festa amb famílies i entitats, i dins l'escola anirem fent activitats com exposicions, un llibre dels desitjos o una pintada en un mur on deixarem les nostres petjades", afegeix.

En aquest sentit, si bé és cert

que l'escola Pau Vila no és la més antiga de Parets, ja que abans que aparegués ja funcionaven la Lluís Piquer i la Pompeu Fabra, sí que és una de les que més ha crescut i evolucionat. I és que cal recordar que fa 60 anys el centre tenia només quatre classes i avui dia compta amb 393 alumnes. Una escola més que consolidada que vol "seguir sumant anys", conclou Piernau.

Preocupació per la possible pèrdua d'una línia de P3

EDUCACIÓ ▶ Davant la baixada de la natalitat a Parets, el Departament d'Educació de la Generalitat vol eliminar una línia de P3 de l'Escola Municipal Lluís Piquer. Una notícia que en cap cas ha agradat a l'Ajuntament i que portava a l'alcalde i a la vicealcaldessa a reunir-se ahir amb el director de Serveis Territorials del Maresme i Vallès Oriental del Departament d'Educació, Simó López.

"L'Ajuntament no és favorable a la reducció d'una línia pública per aquest curs", expliquen

des del consistori. De fet, la proposta municipal que es va traslladar a López és "endarrerir el tancament de la línia al curs 2024/2025, on sí que hi ha un decreixent important de la natalitat", detallen. Però a l'espera de mantenir una altra reunió amb el conseller d'Educació, Josep González Cambray, per decidir com acaba tot plegat, el consistori ha demanat el suport de l'oposició. Per això, Ara Parets ERC ha demanat a López "que es reconsideri la proposta i que s'arribi a un acord amb l'Ajuntament".

Imatge d'arxiu de l'Escola Pública Lluís Piquer. Foto: Ajuntament

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda en Acción

Martorelles | Vaga indefinida a la planta de Towa

Els treballadors de la planta de Towa de Martorelles han començat una vaga indefinida. Els empleats reclamen a l'empresa farmacèutica que no els retalli el salari i uns altres beneficis. L'empresa, per la seva banda, al·lega pèrdues.

Amazon ofereix compensar els treballadors que es traslladin

MARTORELLES ▶ La reunió d'ahir entre Amazon i els treballadors de la planta de Martorelles, que va tenir lloc a la seu de Serveis Territorials de Treball, a Barcelona, va acabar amb una oferta de l'empresa per als treballadors que acceptin el trasllat. En aquest sentit, el gegant del comerç electrònic ofereix una compensació de 5.250 euros bruts per als mossos de magatzem que acceptin marxar a Saragossa o Figueres, i de 5.760 per als responsables d'àrea que optin pel mateix destí.

Per altra banda, Amazon continua oferint recol·locar només un centenar dels 745 treballadors martorellesencs a la planta del Prat de Llobregat. Els treballadors, tanmateix, titllen l'oferta "d'insuficient", ja que marxar de la província de Barcelona suposa la pèrdua de condicions adquirides a Martorelles, com ara els plusos de nocturnitat o els caps de setmana. Per tot plegat, la plantilla continua interpretant que això no és pas un trasllat,

Protestes a l'exterior de la planta de Martorelles. Foto: ACN

sinó més aviat un tancament, fet pel qual reclamen indemnitzacions de 69 dies per any treballat i de nou mesos de sou per als que acceptin el trasllat.

Sigui com sigui, està previst que les dues parts, empresa i treballadors, es tornin a reunir dilluns, també a la seu de Treball. Segons els treballadors, l'em-

presa s'ha compromès a entregar una proposta completa, incloent-hi les indemnitzacions per als acomiadaments.

En paral·lel, els treballadors van començar la vaga dimecres amb una protesta a l'exterior de la planta d'Amazon a Martorelles i una altra al centre logístic que la companyia té al Prat.

Sant Fost fa pinya amb els municipis afectats per Visoren

SANT FOST ▶ Representants de sis municipis amb veïns afectats per les pujades de les quotes de l'energia que exigeix l'empresa Visoren als pisos socials que gestiona es van reunir el passat dia 27 de gener per buscar solucions conjuntes.

La trobada es va celebrar a Esplugues i va comptar amb la presència de l'alcalde de Sant Fost, Montserrat Sanmartí, que va estar acompanyada pels alcaldes i alcaldesses d'Esplugues, Tiana, Canet, Bigues i Riells i Calaf, localitats amb pisos socials

gestionats per Visoren que han de fer front a un augment de les quotes del gas i l'aigua calenta.

A la reunió es va plantejar la necessitat de portar a terme una auditoria de gestió de l'empresa Visoren, comuna i compartida entre els municipis amb veïns afectats.

L'alcalde Sanmartí va expressar a la reunió la necessitat d'involucrar en el tema a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, a qui es demanarà col·laboració, juntament amb l'Agència Catalana de Consum.

Una imatge de la reunió dels alcaldes. Foto: Aj. de Sant Fost

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Tres mesos ja es veuen alguns dels beneficis dels contenidors intel·ligents de Montmeló. D'ençà que es van instal·lar al setembre ha crescut la recollida de brossa orgànica, de paper, de vidre i envasos i ha minvat la recollida del rebuig.

El Gastrobar de Montornès encén de nou el debat polític

POLÍTICA ▶ Enèsim capítol del cas Gastrobar de Montornès que va començar l'any 2019 i que amenaça en perllongar-se encara més. En aquesta ocasió i, de nou, han tornat les acusacions creuades entre l'equip de govern dels comuns i el PSC, a l'oposició. Els socialistes, en un comunicat, acusen l'alcalde José Antonio Montero i a dos regidors d'haver comès quatre "presumptes delictes vinculats a la corrupció", per la manera en què es va cedir el gastrobar del Centre Juvenil Sputnik. Ho fan després que els polítics de la formació lila declarassin al jutjat número 1 de Granollers el passat 26 de gener. Segons els socialistes, l'alcalde i dos regidors haurien comès delictes de "prevaricació, malversació de cabals públics, suborn i tràfic d'influències".

La resposta dels comuns no s'ha fet esperar. Des de l'Ajuntament afirmen que la nova acusació només vol fer foc d'on hi havia cendra. "El PSC torna a la càrrega amb un nou comunicat

El projecte de gastrobar va començar el 2019. Foto: Aj. de Montornès

amb falsedats i un to lamentable, indigne d'uns representants públics i veïns d'un municipi com Montornès, i que pretenen governar el municipi", afirmen els comuns. Així, assenyalen que l'objectiu de l'acusació d'ara és "impactar negativament intoxicant l'opinió pública".

Alhora, consideren que el

procés judicial està en fase d'investigació i reiteren la seva tranquil·litat en aquest procés. "Manifestem que, durant aquesta fase d'investigació, s'ha pogut aportar tota la documentació i proves acreditatives del projecte i el seu funcionament, que es va impulsar amb plena transparència", sentencien.

El Rei Carnestoltes torna a Montmeló dos anys després

CULTURA ▶ Dos anys sense disbaixa a conseqüència de la pandèmia. Dos anys sense el Carnaval montmeloní. Però la penitència ha acabat, ja que el Rei Carnestoltes torna enguany al municipi vallesà amb una agenda plena de diversió per a totes les edats.

Entre els dies 16 i 22 de febrer, Montmeló viurà nombroses activitats que tindran el seu tret de sortida amb l'aparició del Rei Carnestoltes el dijous 16 de febrer a la Sala Polivalent, amb un espectacle de teatre i música. El dissabte 17 serà el dia gran de la fes-

ta. La rauxa s'apoderarà dels carrers del municipi a partir de les sis de la tarda amb la sortida a la Rua de Carnestoltes que acabarà a la nit, al pavelló, amb *Vaya tela DJ's group* que amenitzaran el Ball de Carnestoltes fins entrada la matinada. Diumenge seguirà la festa amb el ball de gitanes a la plaça de la Vila, al matí, i el ball de disfresses infantils, a la tarda.

Tot allò que és bo s'acaba i, el 21 de febrer, el Carnaval viurà el Judici al Rei Carnestoltes a la Sala Polivalent, i dimecres tindrà lloc l'enterrament de la sardina.

El Rei Carnestoltes apareixerà el 16 de febrer. Foto: Ajuntament Montmeló

Centre Residencial Gent Gran

BALLESOL
Centres Residencials 37 Anys
★★★★★

- ☆ Atenció mèdica i infermeria
- ☆ Control dietètic i alimentari
- ☆ Habitacions individuals i dobles
- ☆ Apartaments per a persones vàlides
- ☆ Recuperacions postoperatòries
- ☆ Estades temporals i permanents

Ballesol BARBERÀ DEL VALLÈS

C/. Abat Oliva, 24 - Barberà del Vallès

VISITI'NS, prèvia cita, i l'informarem

INFO i RESERVES:

93 747 90 49

www.ballesol.es

Servei integral i personalitzat amb la millor qualitat

Un home de 61 anys que reparava el motor d'un camió en un polígon de Santa Perpètua va morir el matí de dimarts en caure-li a sobre la cabina. La víctima era de Sant Antoni de Vilamajor.

Tallers i xerrades per a mares i pares amb ganes de millorar

SANTA PERPÈTUA ▶ Quan ets petit, tens la sensació que els pares ho saben tot. Quan arribes a l'adolescència, en canvi, passes a pensar que no en tenen ni idea. I ni una cosa, ni l'altra. La realitat és que ser pare o mare no és fàcil i que mai se'n deixa d'aprendre. A Santa Perpètua, els pares i les mares tenen l'oportunitat, a partir del 8 de febrer i fins al 15 de juny, d'ampliar els seus coneixements sobre l'educació i el desenvolupament de les seves criatures.

El Servei d'Orientació i Acompanyament a les Famílies (SOAF) i el Projecte Educatiu de Ciutat (PEC) ho tenen tot a punt per engegar una nova edició del cicle de xerrades i tallers per a famílies, que es faran a l'edifici de Serveis Educatius (és a dir, a l'antiga escola Els Aigüerols).

Al llarg de tots aquests mesos, el cicle tractarà temes diversos i hi haurà propostes d'interès tant per a famílies amb nans, com amb nens petits, preadolescents i adolescents. Així,

Una xerrada de l'edició anterior del cicle. Foto: Josep Cano/Ajuntament

Benvingut nadó! és la primera xerrada programada, que tindrà lloc dimecres vinent.

Les següents activitats previstes aquest mes de febrer són *El descans i la son en la petita infància*, el dia 22; *Gestionar la nostra conducta agressiva*, el 23, i *Benvinguda adolescència!*, el dia 27.

Segons la regidora d'Infància i Adolescència, Ana Bajo, aquest cicle ofereix una programació "de molta qualitat" i serveix per "acompanyar les famílies en el creixement personal com a pares i mares". A més, valora molt positivament la participació d'entitats locals, com ara Malleta'm i Espiral.

L'Ajuntament avança cap a la igualtat de gènere

LA LLAGOSTA ▶ El Ple municipal de la Llagosta ha fet un pas endavant per aconseguir la igualtat de gènere. En la darrera sessió ordinària, el consistori va aprovar per unanimitat l'inici del procediment per a la redacció del quart Pla d'igualtat de gènere de la Llagosta. Ara, l'Ajuntament redactarà aquest document amb el suport de la Diputació de Barcelona.

Actualment, el municipi continuava tenint vigent el Pla aprovat l'any 2015, que estava prorogant, però el consistori ha considerat que li calia una actualit-

zació. Tal com va explicar la regidora d'Igualtat, Melania Beltrán, en l'últim plenari, "el nou Pla està en la fase de diagnosi". A més, va avançar que l'elaboració del document "comptarà amb la ciutadania", de manera que el veïnat llagostenc podrà aportar-hi idees i propostes.

Tots els grups municipals van votar a favor de la posada en marxa de l'elaboració del Pla. Això sí, el govern local va rebre algunes crítiques. "Arriba tard", va lamentar la portaveu del grup municipal LLEC, Eva Miguel.

La Llagosta vol ser un municipi feminista. Foto: Miquel Codolar/ACN

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUIR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniavallès

bancdelsaliments.org

La C-33 va ser la via baixvallesana on els animals van causar més accidents de trànsit l'any passat. En concret, hi va haver sis accidents, la majoria amb senglars, tres dels quals van ser a la Llagosta i els altres tres a Mollet.

El Quart Cinturó torna a generar debat a la comarca

MOBILITAT ▶ La polèmica pel Quart Cinturó torna a estar sobre la taula. I és que dijous, el ple del Parlament tirava endavant la proposta socialista de construir la Ronda Nord de Terrassa a Sabadell, després que ERC donés suport a la moció del PSC per poder tancar el pressupost de la Generalitat per a aquest any.

Davant d'aquesta notícia, no van tardar a ressorgir els opositors del projecte, amb manifestacions com la que es feia divendres a la Porxada de Granollers, en la qual participaven partits polítics, entitats i membres de la Campanya Contra el Quart Cinturó (CCQC). Tot ells qualificaven l'acció com un "xantatge ambiental", tenint en compte que ERC havia donat suport a la Campanya "durant anys", deien. Encara que, segons assegura a *Línia Vallès* Toni Altaió, portaveu de la plataforma CCQC, "això no vol dir que aquesta carretera acabi sent una realitat". De fet, a dia d'avui, el tram del Quart Cinturó que arribaria a Granollers està descartat.

"No estem més preocupats del que ho hem estat aquests 30 anys perquè tenim molt clar que, si això tirés endavant, que s'haurà de veure perquè anirem intervenint per fer oposició al projecte, serà una qüestió de molts anys", explica Altaió. I és que, segons el president de l'entitat ecologista ADENC, Joan Carles Salla, "no hi ha ni partida pressupostària, ni estudi ambiental ni informatiu, ni un projecte d'execució d'obra", diu en declaracions a l'ACN. "De fet, només cal veure el ritme de desenvolupament del tram que va d'Abrera a Terrassa, que es començava a moure el 1994 i que encara avui continua en obres, per entendre la lentitud de tot plegat", diu Altaió. "Però si mal-

Imatge del tram en obres entre Abrera i Terrassa. Foto: Albert Segura/ACN

auradament s'acabés fent la Ronda Nord, sí que augmentaria la preocupació perquè el projecte podria tenir continuïtat al Vallès Oriental", afegeix.

VISIONS OPOSADES

En aquest sentit, Altaió assegura que "encara segueix en peu la idea de fer el tram que va de Sabadell a Granollers". Ara bé, cal recordar que l'any 2020 el conseller de Territori descartava el pas del Quart Cinturó per aquest tram i que la ministra de Transports,

El tram del projecte que preveu arribar a Granollers actualment està del tot aturat

Raquel Sánchez, deia al juny que aquesta part del projecte quedava aparcada "indefinidament" fins que no hi hagués "un ampli consens amb el territori".

A la vegada, però, Sánchez remarca la importància de "facilitar infraestructures com aquesta", sobretot per a les empreses. Per això, l'entitat Fem Vallès, for-

mada per diversos agents econòmics, ha celebrat la notícia. "Valorem positivament que els polítics hagin arribat a una entesa, perquè assolir acords com el signat és un factor d'estabilitat que ajuda al teixit empresarial i econòmic", diu Xavier Panés, president de la Cecot, una associació d'empresaris que forma part de Fem Vallès. Mentre que des de Fem Vallès consideren que cal anar més enllà i impulsar "una carretera catalana per la part central de la plana, que transcorri al llarg de la carretera C155, de Sabadell a Granollers, unint polígons i nuclis urbans".

Un punt de vista totalment contrari al dels opositors del Quart Cinturó, que de fet faran una primera acció el 26 de febrer a Sabadell per exigir l'aturada del projecte. "No està justificada la funcionalitat d'aquesta carretera per ordenar la mobilitat ni amb criteris de sostenibilitat, ni d'impacte territorial ni d'emissió de gasos contaminants", diu Altaió. Per això, la plataforma CCQC ha avisat que prepara actuacions administratives i jurídiques i que, a més, demanarà una reunió amb el president de la Generalitat, Pere Aragonès.

Pau Gasol visita els joves de Canovelles

CANOVELLES ▶ L'exjugador de l'NBA Pau Gasol visitava dijous els joves de Canovelles que participen en el programa 'Dinem Junts', que promou hàbits de vida saludables entre aquest col·lectiu. Una iniciativa impulsada per la Fundació Probitas i la Gasol Foundation que ofereix als nens i nenes un dinar saludable i també un espai d'oci segur on després poden fer activitats i esport.

S'aprova el Pla Local de Joventut de Lliçà d'Amunt

LLIÇÀ D'AMUNT ▶ El Ple Municipal de Lliçà d'Amunt ha aprovat per unanimitat el Pla Local de Joventut, que marca les polítiques i les accions en matèria juvenil al municipi fins al 2026. Un document que ha comptat amb la participació de 338 persones i que contempla més d'una seixantena de programes i projectes relacionats amb la formació, l'ocupació, la cultura i l'oci o la igualtat i la salut, entre altres.

Crida a les dones científiques de Bigues i Riells

BIGUES I RIELLS ▶ El dia 11 se celebra el Dia Internacional de la Dona i la Nena a la Ciència. Per això, aquest any, l'Ajuntament de Bigues i Riells vol reivindicar la feina de les científiques, tecnòlogues, enginyeres i matemàtiques i està demanant que les dones del municipi que vulguin visibilitzar la seva tasca en aquest àmbit es posin en contacte amb el consistori per poder fer difusió.

Tot a punt per a la inauguració del nou Skate Park

L'AMETLLA ▶ Els skaters de l'Ametlla estan de celebració perquè el dia 12 s'inaugurarà el nou SK8 Park del poble amb un acte que comptarà amb la participació de Dj's i amb una exhibició de skaters. Tot plegat després d'una actuació que s'ha allargat dos mesos i que ha instal·lat noves rampes de formigó dissenyades per un grup de joves skaters i patinadors del poble per substituir les que hi havia de fusta.

La Garriga canvia els contenidors per jardins

LA GARRIGA ▶ Les antigues àrees de contenidors soterrats de la Garriga s'estan reconvertint en zones enjardinades. Un canvi que ja s'ha acabat a la carretera Nova i que ara s'està fent davant el balneari Blancafort per augmentar els espais verds del municipi. Tot plegat mentre també s'estan renovant els espais enjardinats ja existents de la Garriga, per posar reg gota a gota i noves plantes i flors més resistents a la sequera.

Una caminada per descobrir els rellotges solars

LA ROCA ▶ Amb l'objectiu que les persones grans facin esport i comparteixin una estona d'oci, l'Ajuntament de la Roca del Vallès organitza un any més la Caminada entre Nuclis. Un itinerari de 8 quilòmetres que es farà el dia 15, on es descobriran els diversos rellotges de sol que hi ha al municipi. Tot plegat, per fomentar l'activitat física i a la vegada posar en valor el patrimoni local.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

**UNHCR
ACNUR**
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

**LES PERSONES QUE ESTAN
FUGINT ET NECESSITEN**

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

ENS PASSEM 3 POBLES

**REBAIXES
50%**

Estalvia
198€!

Fibra 1.000 Mb
Mòbil 50 GB

22€ /mes
~~44€~~

DURANT 9 MESOS

Ningú et dona més per menys!

adamo
La mega fibra

Truca **gratis** al **900 651 602**

Visita'ns a
adamo.es

Oferta vàlida exclusivament per a nous clients que no hagin contractat Adamo en els últims 3 mesos i que contractin entre el 10/07/2023 i el 28/02/2023, els dos inclosos. No combinable amb altres promocions. Internet FAST+ Mòbil Fílmic 50GB amb la promoció, durant els primers 9 mesos, només pagaràs 22€/mes, després PVP total 44€/mes. Preu final amb IVA i quota de línia inclosos. Promoció subjecta a permanència dels serveis de Adamo durant 12 mesos. Quota d'activació de 12,10€ (IVA inclosa) que inclou la instal·lació d'un router premium. En cas que el client sol·liciti la cancel·lació del servei i es donés de baixa abans de transcorrer 12 mesos,indrà un càrrec de la part proporcional de 163,35€ (IVA inclosa) en concepte de permanència. Unes addicionals limitades a un màxim de 4 per client.

Aquest diumenge arriba la 37a edició de la Mitjà Marató Internacional de Granollers, Les Franqueses i la Garriga, organitzada per l'Associació Esportiva La Mitja. L'actual campiona, Purity Temutay és la favorita i en homes destaquen Edmond Kpgentich i Hagos Gebrhiwet.

La passió de Robert Cuesta

» El tècnic montornesenc torna al BM Granollers com a primer entrenador per assolir la permanència
 » Al sènior masculí se'n van Pol Valera i Esteban Salinas, arriba cedit Reguart, i renova Antonio García

Toni Delgado
GRANOLLERS

Patir des de la distància per qui t'estimes és una de les situacions més complicades i angoixants. Del Pabellón Insular Antonio Moreno, a Gran Canaria, al Palau d'Esports de Granollers hi ha uns 2.500 quilòmetres, entre mar i terra ferma. Mentre dirigia el Rocasa Gran Canaria, Robert Cuesta (Montornès del Vallès, 1987), amb qui anava segon a la Lliga i va ser campió de l'EHF European Cup, patia pel club de la seva vida.

"Soc un seguidor més del BM Granollers i ho passava molt malament quan jugàvem contra elles. El que m'ha portat aquí és veure com està l'equip, el fet de tornar a casa i el gran repte professional que suposa lluitar per la permanència", reconeixia aquest dimarts en la seva presentació com a nou tècnic del sènior femení. Substitueix la cessada Dolo Martín, amb qui marxen també Verónica Cuadrado i Maria Cadens, membres del seu cos tècnic que han decidit no continuar a l'entitat granollerina.

"Per a mi és una alegria immensa poder tornar a casa i vull agrair públicament a la junta directiva la seva confiança. Crec que també és molt just fer el mateix amb el Rocasa Gran Canaria per totes les facilitats que m'han donat per deixar l'equip en aquest moment", va afegir Cuesta.

Antepenúltim amb dues victòries, tres empats i set derrotes, i 274 gols a favor i 294 en con-

Jessica Bonilla i Robert Cuesta, en la seva presentació com a nova ajudant i primer tècnic del BM Granollers, i Pol Valera, ja exjugador del club. Foto: BMG

tra, el sènior femení afronta les últimes 10 jornades de la primera fase. "Som conscients que arribem a la meitat de la temporada en una situació complicada i que en aquest tram hi ha sis cites que són lluny del Palau i en les quals no podrem gaudir del nostre públic", enraona Cuesta, que va ser jugador al club dels 12 als 19 anys, i amb 16 ja dirigia equips de la pedrera. Després va ser tres anys ajudant del primer equip femení i quatre, primer entrenador.

SEGONA AVENTURA

Cuesta, que torna acompanyat de Jessica Bonilla, que ja havia estat la seva ajudant en la seva primera etapa al BM Granollers, encetarà la seva segona aventura al club demà contra el

Bera Bera, el líder sòlid que només ha perdut un partit, i atressora el millor atac (374) i la defensa més efectiva (284).

Abans, avui, el sènior masculí rebrà el Barça, on debutarà la fins ara gran estrella del BM Granollers, un Pol Valera (la Garriga, 1998) que dimecres a la tarda es va acomiadar, entre llàgrimes: "Sempre portaré aquest club al cor". Els clubs havien anunciat l'operació hores abans. El Barça ha pagat els 50.000 euros que figuraven en la seva clàusula.

"El BM Granollers és el club que m'ha format i li tinc una estima molt gran. Al final, no puc deixar escapar un tren com el del Barça, que sempre he dit que és el millor equip del món. És una oportunitat única que agafo amb moltes ganes", exposava Valera

a Barça TV. El jugador ha canviat la seva foto de perfil a Twitter per una imatge amb una dessuadora d'entrenament del conjunt blaugrana, però a la seva descripció al perfil és únicament el compte oficial en aquesta xarxa social de l'equip on s'ha fet gran.

A Granollers arriba cedit pel conjunt blaugrana Bruno Reguart i ja ha causat baixat Esteban Salinas (CD Bidasoa), mentre que Antonio García ha renovat fins a 2025.

Són dies intensos, per tant, per al BMG Granollers, que el passat 24 de gener Miguel Ángel Gutiérrez i Marc Garcia, responsables de l'àrea esportiva i de l'àrea esportiva masculina, respectivament, i Marc Amargant, director esportiu, van presentar la seva dimissió.

"El club es troba en un procés de transició cap a una estructuració i professionalització del mateix i ho fa, com és ben sabut, en un entorn econòmic i esportiu complex. S'exploren contínuament alternatives que permetin millorar la situació dels equips i la continuïtat i viabilitat de l'entitat", anunciava el BM Granollers, que l'endemà afegia que mentre troba una persona perquè s'encarregui de la direcció tècnica de l'entitat i altres persones que puguin "incorporar-se a la junta directiva per liderar estratègicament aquest àmbit", el director general Víctor Vilà i Pep Blanchart assoleixen "provisionalment" les funcions de la direcció tècnica, i que es treballa "conjuntament" amb els coordinadors tècnics de l'entitat.

**Amb amor
i responsabilitat**

... ADOPTA
als que han estat abandonats

El valor de la proximitat

EXPOSITORS:

- **Biblioteca de Can Mulà**
C/ Alsina, 1 (Parc de Can Mulà)
Mollet del Vallès
- **Loteries Mollet**
C/ Jaume I Cantonada R.Casanoves
Mollet del Vallès
- **Estació Renfe Mollet-Sant Fost**
Ronda Can Fabregues
Mollet del Vallès
- **Supermercat Caprabo**
Ronda Can Fabregues S/N
Mollet del Vallès
- **Pastisseria Lorena**
C/ Anselm Clavé, 2
Mollet del Vallès
- **Copi Tinta Mollet**
Av. Jaume I, 120
Mollet del Vallès
- **Decathlon Mollet**
Av. Rabassaires, 50
Mollet del Vallès
- **Supermercat Esclat**
C/ Nicaragua, Pl. Can Borrell
Mollet del Vallès
- **Mercat Municipal La Llagosta**
C/ Mercat, 2
La Llagosta
- **Loteries La Llagosta**
C/ Mercat, s/n
La Llagosta
- **Mercat Municipal de Parets**
Plaça Dr. Trueta
Parets del Vallès
- **Loteries Graziella Morelli**
Av. Catalunya, 102
Parets del Vallès
- **Híper Vallès**
Ramon i Cajal 1
Parets del Vallès
- **Ajuntament de Martorelles**
Plaça Ajuntament, s/n
Martorelles
- **Mercat Municipal de Sant Carles**
Plaça de la Caserna, s/n
Granollers
- **Forn de Pa Bou**
Av. de la Llibertat, 20
Mollet
- **El rei dels caramels**
Plaça de la Porxada, 3,
Granollers
- **Mercat Santa Perpètua**
Avinguda de Santiga, 7
Santa Perpètua de Mogoda

... a més de
900 botigues
 de la comarca
líniavallès

No t'ho perdís

Foto: Pau Cortina/ACN

FotoNostrum

El FotoNostrum de Barcelona (Diputació, 48) acull una exposició doble que fa que la visita a aquest centre sigui imprescindible. La mostra doble està dedicada a dos artistes diferents, però que tenen algunes característiques en comú: Robert Doisneau i Joan Alsina (el primer català a tenir obres exposades al FotoNostrum). Alsina presenta el seu projecte *Textures*, amb fotografies de gran format del seu treball sobre la pell humana amb tota mena de materials. D'altra banda, de Doisneau s'exposa *Le Temps Retrouvé*, amb una cinquantena de fotografies del cèlebre artista preses entre 1934 i 1971.

Famosos

Els fans del pòdcast *La Sotana* ja fa anys que gaudeixen del seu humor sense embuts, però el públic general el va descobrir fa menys temps, amb la seva participació a *l'APM?* o a *L'última hora de Catalunya Ràdio*. L'aposta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) per Joel Díaz (Santa Coloma de Gramenet, 1980) va anar a més el setembre passat, quan es va estrenar un *late show* amb ell al capdavant: *Zona Franca*. El programa ha estat un èxit, però, com era d'esperar, ha protagonitzat polèmiques i crítiques, principalment per part de l'espanyolisme. L'última va acabar amb l'acomiadament del col·laborador Manel Vidal, humorista, company de Joel Díaz a *La Sotana* i, sobretot, amic seu. El motiu: un acudit relacionat amb el PSC. La resposta: la dimissió de Joel Díaz (i d'altres integrants del programa, com Magí Garcia, guionista i també *sotano*).

La fitxa

QUI ÉS?
J O E L D Í A Z
ÉS FAMÓS PER...
Ser el còmic català de moda

 Fins ara presentava el *late show* de TV3, Zona Franca

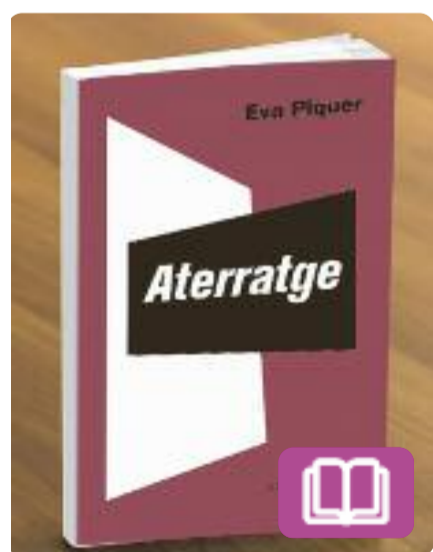
QUÈ HA FET?
Deixar la feina a TV3 per principis

Després que fessin fora Manel Vidal per un acudit

A LES XARXES...
Aplaudeixen i admiren la seva coherència

Les xarxes s'han omplert de missatges de suport cap a ell

Llibres

Aterratge
Eva Piquer

La decisió que pren en aquell cafè és radicalment contrària a la seva manera de fer: sense pensar-s'ho, diu que sí a un viatge amb tres desconeguts. Van a fotografiar-se dins la carcassa d'un avió que va caure el 1973. Era a Islàndia, en una costa de penya-segats continus, i conduïa un pilot inexpert de vint-i-sis anys. No va morir ningú.

Teatre

Asesinato de un fotógrafo
Pablo Rosal

Seguint les pistes d'una misteriosa nota, un detectiu privat recorre la ciutat creuant-se amb una sèrie de singulars personatges, tots ells sospitosos de l'assassinat del cèlebre fotoperiodista alemany Franz Ziegetribe. L'observació i la intuïció guiaran les seves passes. Tota escena d'un crim és una posada en escena.

A la Sala Beckett de Barcelona.

Música

Espurnes i coralls
Mar Grimalt

La cantant mallorquina Mar Grimalt ha debutat amb el disc *Espurnes i Coralls* (Segell Microscopi), en el qual l'autora ha trobat "un univers sonor a partir dels sons de les màquines de la fàbrica de vibrats i pretensats de la seva família", tal com expliquen des de la discogràfica. Aquesta jove artista va guanyar la 14a edició del Concurs Sons de la Mediterrània.

Pelis i sèries

La amiga de mi amiga
Zaida Carmona

Ja tenen 30 anys, però viuen com quan en tenien 20, tot i que ja no tenen edat per convertir-se en joves promeses. Estan enamorades de l'amor, però, en la seva recerca, es destrossen les unes a les altres, equivocant-se d'*exnòvia* a *exnòvia*, de relació en relació. *La amiga de mi amiga* és un joc que comença quan la Zaida, després d'una ruptura, torna a la ciutat.

ESTILS DE VIDA

Creix l'addicció als videojocs

Foto: Freepik

📍 SALUT MENTAL

La Unitat de Joc Patològic i Addiccions Comportamentals de l'Hospital de Bellvitge ha vist com les xifres de consultes relacionades amb l'ús excessiu de videojocs s'han multiplicat des del 2021. En el darrer any s'ha passat del 3,5% al 15,4%. Els especialistes creuen que aquest elevat increment podria ser una més de les conseqüències de la pandèmia. En aquest cas, el confinament en seria la causa directa.

Els videojocs són una distracció saludable, però l'ús abusiu pot provocar un trastorn important. És una realitat clínica que moltes famílies ignoren. Abans de la pandèmia la unitat i altres centres especialitzats ja advertien sobre el creixement progressiu d'aquest problema, però les hores mortes a casa i l'ansietat durant la pandèmia haurien contribuït a agreujar-lo.

Els principals senyals d'alerta són la pèrdua d'autocontrol i l'abandonament d'altres activitats socials, lúdiques i laborals o escolars. "Fins que pacients i famílies no reconeixen que la passió pels videojocs és en realitat una addicció, no acudeixen a les consultes als dispositius assistencials i associacions d'autoajuda, i poden passar mesos", segons Susana Jiménez, cap de la unitat.

Les claus

VIDA SOCIAL

Els infants i joves necessiten fer regularment activitats socials i lúdiques lluny de les pantalles

LÍMITS

Com en qualsevol activitat d'oci, cal establir uns límits diaris: un horari estricte per jugar a videojocs

ESPORT

L'exercici físic és una bona manera de gestionar l'ansietat que tenen els joves i que alimenta l'addicció

VIOLÈNCIA

Si s'enfada violentament quan l'obligues a deixar el videojoc, comences a tenir un problema seriós

Foto: Freepik

AQUEST NADAL, MÉS QUE MAI

LA MÀGIA LA POSES TU

Transforma la societat en humanitat

PERQUÈ LA TEVA IL·LUSIÓ
POT FER REALITAT PROJECTES
FASCINANTS.

UNEIX-TE A LA FUNDACIÓ
VICENTE FERRER.

900 111 300

fundacionvicenteferrer.org

*Artesan Únic. El Mago Pops

Connecta amb la natura

Glaciar Verdiblau

Edificis Llum

Els edificis Llum són un conjunt de 13 cases adossades de disseny amb jardí privat i zona comunitària amb piscina.
Viu connectat amb allò que realment importa.

 Llinars del Vallès
al costat de l'Auditori

900 053 612
www.inmoglaciar.com

Promou

 inmoglaciar.

Construïm confiança